

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83177

PODUREDNIŠTVO

34135 Trst, Vico delle Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija

Lir 28.000

Letna inozemstvo

Lir 40.000

Letna inozemstvo, USA dol.

30

Poštno čekovni račun: štev. 11234499

Leto XXXVIII. - Štev. 27 (1907)

Gorica - četrtek, 3. julija 1986 - Trst

Posamezna številka Lir 600

Demokratska strpnost in spoštovanje Papež na obisku v Kolumbiji

Slovenska skupnost o lokaciji sinhrotona pri Bazovici

Zadnji vesoljni cerkveni zbor ima nauk za vse, tudi za politike. Nekaj tega smo že videli; danes o tem še nekaj.

»Vsi kristjani naj priznavajo upravičena, čeprav med seboj razlikujoča se mnenja glede urejanja časnih zadev in naj spoštujejo državljane, ko ta svoja mnenja s poštenostjo branijo« (GS 75, 5).

Slovenci smo kot politični narod še zelo mladi. Politično smo se osvestili šele pred dobrimi sto leti na velikih ljudskih taborih (od 1860 do 1870). Zato ni čudno, če nimamo politične tradicije in če še nismo našli prave poti v politično demokracijo, kot jo poznajo nekateri drugi narodi in po zadnji vojni tudi italijansko ljudstvo. O sporih in prepirih v slovenski politiki v preteklosti obilo govori naša zgodovina zadnjih sto let. Zavest, da politika mora biti v službi resničnih potreb ljudstva, ta zavest pogosto ni bila prisotna pri naših političnih voditeljih, majhnih in velikih. V politiki smo se gnali za interese raznih cesarjev in kraljev, nazadnje za revolucijo in Stalina.

NASTOP SDZ IN SLOV. SKUPNOSTI

Pri nas v Italiji se po zadnji vojni še vedno ženemo za razne socializme, komunizme in še druge »izme«. Po mojem mnenju so po vojni izbrali pravo pot v politiki za naše zamejske razmere edinele pri Slovenski demokratski zvezi. Tu so priklicali v življenje politično grupacijo, ki prvič v naši zgodovini ni bila vezana na kako ideologijo ali svetovni nazor, pač pa si je postavila za osnovno vodilo demokracijo sožitje in strpnost ter se s tem odpovedala diktaturam katere koli oblike in znaka.

Razmere se spreminjajo pri nas in drugod. SDZ so razpustili in preoblikovali v Slovensko skupnost (SSk), ki naj bi bila še bolj demokratska in široka politična grupacija; v njej naj bi bilo mesto za vse Slovence, ki »v srcu dobro mislijo« (Fr. Prešeren). Zamisel je bila gotovo dobra, toda vprašanje je, ali je dobra tudi pot, ki jo SSK ubira, namreč pot demokracije in strpnosti.

ODNOS DO DIKTATUR

K demokraciji spada najprej odnos do diktatur in avtoritarnih režimov. Pri nas konkretno odnos do režima v Jugoslaviji in v Ljubljani. SDZ ni imela uradnih stikov z jugoslovanskimi politiki, SSK jih je navezala. In to je prav. Politik mora biti odprt do vseh in pripravljati govoriti z vsemi, ker »mora priznavati razlikujoča se mnenja glede časnih zadev«. Tudi mnenja komunistične partije. Ko smo v Katoliškem glasu zapisali, da nismo proti komunistom, nam je dr. Sfiligoj zameril in še kdo z njim. Politik in še bolj kristjan mora biti pripravljen na dialog z vsemi in vse skočitovati. Tako dela danes Cerkev. Toda eno je dialog, spoštovanje, izmenjava mnenj, drugo je sodelovanje s partnerjem.

To se mora razvijati na enakopravni ravni, lahko pa preide v podrejenost, v ubogljivost diktaturam. Na to dejstvo opozarjajo dogodki na Koroškem, o čemer smo že pisali.

SPOŠTOVANJE SOGOVORNIKA

K demokraciji spada tudi, da znaš poslušati svojega sogovornika in spoštovati njegovo mnenje ter osebnost, kadar gre za urejanje časnih zadev. Na tem področju nima nihče edino zveličavnih rešitev. Samo diktature menijo, da imajo zmeraj in v vseh zadevah prav. Na Slovenskem spada sedaj v to vrsto Zveza komunistov Slovenije. Demokrat se pa zaveda, da takih rešitev ni in da jih tudi sam nima. Zato spoštuje svojega sogovornika; tudi opozicijo. Ker se pa morajo sprejeti neke odločitve, se v demokraciji zatekajo k volitvam. Na volitvah zmaga, kdor ima večino. V tem je pomen volitev tako državnih kot tudi drugih v raznih izvoljenih telesih. Prav tako v notranjih organih strank. Dialog pa mora obstajati naprej z vsemi komponentami družbe, tudi z opozicijo.

Dejal sem, da smo Slovenci kot politični narod še mladi. Še mlajša je naša demokracija v Italiji, katere del smo tudi mi. Zato opažamo razne bolezenske pojave v italijanski demokraciji in tudi v vrstah SSK. Eden teh znakov utegne biti avtoritarnost. Drugi znak je odnos do oblasti v Sloveniji in v Jugoslaviji. Skušnjava, ki so premagale nekatere demokrate na Koroškem, se pojavljajo tudi v vrstah SSK. Tretji znak je nestrpnost do kritik, ki se utegnejo pojaviti na račun tega ali onega v vodstvu SSK. Kdor ne prenese kritike, naj se s politiko ne peča. Zanj veljajo besede, ki jih je Levstik navedel na račun slovstvene kritike: »Kdor se vrabcev boji, naj ne seje prosa.«

Upam, da se s temi svojimi mislimi nisem zameril našim demokracijskim politikom, ker želim le, da bi SSK postala šola prave demokracije za vse Slovence.

K. HUMAR

Irsko prebivalstvo je zavrnilo ločitev zakona

V irski republiki so imeli ljudsko glasovanje oz. referendum, ali naj se odpravi ustavno določilo, ki prepoveduje ločitev zakona. Na glasovanju se je 61,7 % volilcev izreklo proti predlogu, da bi ustavno določilo spremenili. V irski republiki ostane torej zakon nerazveljavljivi tudi pred državo.

Na referendumu so Irce izpričali, da so zares krščansko ljudstvo, ki želi, naj tudi država upošteva Kristusovo zapoved: »Kar je Bog združil, naj človek ne loči.«

★

Stavke v Italiji

Prvi člen italijanske ustave pravi, da je Italija demokratska republika, osnovana na delu. Morda bi bilo bolj prav reči, da je osnovana na stavkah. Saj smo pretekli teden znova bili priče vrsti stavk v letalskem prometu in na železnicih. Gre za stavke, ki najbolj škodujejo gospodarstvu, ker povzročajo zmedo v prometu in v turizmu, od katerega Italija še največ živi. Ali ni tako početje samomor gospodarstva? Saj ne stavkajo proti gospodarstvu, temveč proti državni skupnosti.

Vlada je odstopila

Pasji dnevi so prišli prehitro v rimski parlament. V četrtek 26. junija je namreč zasedala poslanska zbornica, ki bi morala odobriti nekatere zakonske dekrete, zlasti tistega o občinskih davkih (Tasco). Vlada si je hotela zavarovati hrbet in je pred glasovanjem zahtevala zaupnico. Pri zaupnici, kjer je glasovanje javno, je vlada dobila večino. Ko je pa kmalu nato o istem zakonu zbornica glasovala tajno, je vlada ostala v manjšini. Craxi je v tem videl nezaupnico vladi in zato naslednji petek 27. junija podal ostavko celotne vlade. Predsednik republike Cossiga je naprosil Craxija, naj vlada še naprej vodi običajno dejavnost, dokler se kriza ne reši.

V ponedeljek 1. julija je Cossiga začel s posvetovanji, kako najti rešitev iz sedanjih vladnih kriz, ki ni lahka in je trenutno brez izgledov za hitro rešitev.

Po volitvah v parlamentu je takoj nastala polemika, kdo so »prosti strelci«, ki so nekaj minut prej pri javnem glasovanju izrazili vladi solidarnost, potem pa ji pri tajnem glasovanju to solidarnost odrekli. Gre za kakih 70 poslancev. Socialisti očitajo demokristjanom, da so iz njih vist izšli prosti strelci, demokristjani pa obratno trdijo isto o socialistih. Resnice ni mogoče vedeti, ker je bilo glasovanje tajno.

Vsekakor je z moralnega vidika zadržanje poslancev obsodbe vredno; javno namreč glasujejo na en način, tajno pa čisto obratno. To je tako, kakor bi se vladi v obraz dobrikal, za hrbtom pa ji zasadi nož. »L'Osservatore Romano« je postopno poslancev takole obsodil:

V torek 1. julija je papež Janez Pavel II. odpotoval v južnoameriško državo Kolumbijo, od koder se bo vrnil po osmih dneh. Obenem je to že njegovo sedmo romanje v Latinsko Ameriko, dokaz, kako velik pomen pripisuje Cerkev tej celini.

Kolumbija je za Brazilijo, Argentino in Mehiko četrta največja država Latinske Amerike. Ta dežela, ki izvažava kavo in banane in katere ognjenik Nevado del Ruiz je lani 23. novembra pokončal v Armeru več kot 20.000 ljudi, je tako v političnem kot cerkvenem oziru zelo pomembna.

Program papeževega obiska vsebuje srečanje z novoizvoljenim predsednikom V. Barcom kakor tudi s še službojočim predsednikom B. Betancurjem, s kolumbijskimi škofi in z organi latinsko-ameriške škofovske konference Celam, ki ima svoj sedež v Bogoti, ter potovanja v mesta Chiquinquiró, Cali, Popayan (ki ga je 1983 porušil potres), Armero, Medellin, Cartagena in Barranquillo. Dne 7. julija bo sv. oče iz Baranquille obiskal karibsko otočno republiko Santa Lucia (nekdanjo britansko kolonijo) in od tod se vrnil v Rim.

V tujini velja Kolumbija na splošno za državo pravnega reda in demokracije. Toda za najnovejšo zgodovino dežele je značilna spirala nasilja in protinasilja; vzrok za to so socialne krivice.

Leta 1948 je izbruhnila državljanska vojna, ki je v desetih letih, kolikor je trajala, zahtevala 250.000 človeških življenj. Ker sporazum, ki je bil podpisan po vojni med konservativci in liberalci, malim kmetom in industrijskim delavcem ni prinesel izboljšav, so ti odšli h gverili, ki se je začela formirati leta 1964. Od tedaj naprej traja »vojna« z gverilci.

Gospodarski temelj Kolumbije je pridelovanje kave, saj je druga največja proizvodnja kave na svetu. Vedno večji pomen pa ima v zadnjem času »gospodarstvo v senci« — tihotapstvo, pridelovanje in izvoz marihuane, proizvodnja kokaina.

Najvidnejša osebnost Cerkve v Kolumbiji je 50-letni kardinal in nadškof v Medellinu, Alfonso Lopez Trujillo. Nekdanji študent Gregorijane v Rimu in poznejši

profesor filozofije na univerzi v Bogoti je bil od 1972 do 1978 generalni tajnik latinsko-ameriške škofovske konference Celam. Kot tak je imel odločilen delež pri pripravi dokumentov za 3. splošno zasedanje Celam leta 1978 v Puebli (Mehika). Lopez Trujillo je zastopal strogo konservativno, protimarksistično smer, ki se pa v Puebli nazadnje le ni mogla uveljaviti.

Drugo splošno zasedanje latinsko-ameriške škofovske konference je bilo leta 1968 v Medellinu. Na tem zasedanju so sprejeli znameniti sklep, da se mora Cerkev v Latinski Ameriki posebej zavzemati za uboge. Živeti uboštvo da pomeni, težave in boje ljudstva narediti za težave in boje Cerkve. Veliki simbol te nove pastoralne je postal brazilski škof Helder Camara.

Posledica Medellina je bila, da je tudi v Cerkvi v Kolumbiji nastalo napredno krilo mladih duhovnikov, ki so evangelij razumeli kot oznanilo za socialne spremembe. Ti duhovniki so se združili v gibanje Sacerdotes para América Latina (SAL).

Kolumbijski duhovnik Camilo Torres je še danes za skrajno krilo tako imenovane »bazične Cerkve« v Latinski Ameriki simbol za »boj do konca« — v skrajnem primeru tudi z orožjem.

Kakor v vsej Latinski Ameriki ima tudi Cerkev v Kolumbiji težave s številom duhovnikov. Za 29 milijonov katoličanov je na voljo samo 5.355 duhovnikov. Izredno dober je položaj pri duhovniškem naraščanju: semenišča in redovniške hiše imajo 2.443 študentov. Vseh škofij je v Kolumbiji 59.

»Janez Pavel II. — pišejo kolumbijski škofje — »prihaja k nam kot usmiljen Samarijan, da zaceli naše rane. Negotovost, nasilje, brezposelnost so trenutno največji družbeni izzivi, ki mu moramo posvetiti vso pozornost. Manjka tudi soglasnost med vero in življenjem. Tu bi bilo treba napolniti velike praznine, ki obstajajo. So to praznine na področju evangelizacije, kateheze, družbene zavzetosti. In temu je treba še dodati nadlogo sekt, ki so nekaj značilnega za Latinsko Ameriko... Sv. oče je solidaren z našo bolečino, z našimi tragedijami, tako tistimi, ki jih povzročajo človek kot tistimi, ki jih povzroča narava.«

Zadnji dan se bo že na povratku papež ustavil na otočni državi Sv. Luciji, ki meri 616 kv. kilometrov, prebivalcev pa ima 140.000. Od leta 1979 je neodvisna. Prebivalci so potomci nekdanjih črnskih sužnjev. 87 % prebivalcev pripada katoliški Cerkvi. Eden glavnih virov dohodkov je turizem.

Prihodnja škofovska sinoda

Svetovna škofovska sinoda o »poklicnosti in poslanstvu laikov v Cerkvi in svetu, dvajset let po koncilu«, bo od 1. do 30. oktobra 1987 v Vatikanu. To so sporočili v torek, 10. junija. Ta sinoda je bila prvotno predvidena za jesen 1986, a so jo potem prestavili na jesen naslednjega leta, ker je papež za november-december 1985 nenadoma sklical izredno škofovsko sinodo.

Za pripravo na sinodo o laikih je rimsko tajništvo sinode razposlalo škofovskim konferencam poseben osnutek. Nanj so škofovske konference morale dati svoje pripombe. Iz teh pripomb bo tajništvo sinode izdelalo tkim. delovni osnutek, ki bo podlaga za razpravljanje na sinodi.

Vatikanski Svet za laike ni neposredno udeležen pri pripravi na sinodo, vendar pa so ga vprašali za mnenje. Tudi občni zbor Sveta za laike, ki je bil nedavno v Rimu, je med drugim obravnaval priprave na srečanje škofov.

★

Okrog 20.000 vernikov se je v sredo 25. junija dopoldne zbralo na trgu sv. Petra v Rimu na običajni papeški avdienci. Sv. oče je nadaljeval z razpravo o »božji Previdnosti in rasti božjega ljudstva«. Pri tem

Znanstveniki so ugotovili, da je geološka struktura znotraj »Področja za znanstvene raziskave« enaka kot pri Bazovici ali malenkostno različna, iz česar izhaja, da bi ta prostor znotraj Področja lahko izrabili za sinhroton in tako povzročili veliko manj škode.

Predvideni prostor za sinhroton pri Bazovici nameravajo, kakor se bere in govori, v bodočnosti večati in širiti, tako da ne moremo vedeti, koliko teritorija bo gradnja sinhrotona zavzela v zaključni fazi.

V tehnološko razvitih državah svetujejo, naj se ne gradijo takšni objekti v bližini obljubljenih prostorov zaradi tresenja, ropotanja in vsakovrstnih vibracij, ki so škodljive za človeški organizem.

Po Černobilu moramo biti izredno previdni, ker če ne v prvi fazi, bo nevarnost radioaktivnega žarčenja prisotna v naslednjih.

Manjka, in to je hudo, globalna študija o vseh vidikih postavitev take naprave zraven obljubljenega področja. Dosedanje študije so bile površne in so že vnaprej zasledovale določen namen.

Z vidika naše narodne skupnosti je treba nujno poudariti veliko škodo, ki bi jo ta lokacija prinesla zaradi tako obsežnega krčenja njenega življenjskega teritorija, ki je ena temeljnih osnov njenega obstoja. In to po tolikih vsiljenih razlastitvah, ki so zamajale temelje naše manjšine.

Zaradi tega in drugih formalnih razlogov je odbor prof. Lokar glasoval proti varianti regulacijskega načrta tržaške občine, ki omogoča postavitev sinhrotona v neposredni bližini Bazovice.

Od političnih strank se je doslej izrekla proti lokaciji sinhrotona pri Bazovici ednole Slovenske skupnost, nejasno pa je stališče PCI in PSI.

Nadškof Suštar bo obiskal misijonarje v Afriki

Kot beremo v zadnjih »Sporočilih«, bo ljubljanski nadškof Suštar v juliju obiskal slovenske misijonarje v Afriki; ustavil se bo v Keniji, Zambiji in na Madagaskarju. V teh deželah je namreč največ slovenskih misijonarjev in misijonark. Potoval bo v spremstvu g. Jožeta Kopeiniga in koroškega študenta iz Gradca.

Bog daj, da bi to potovanje in obisk ljubljanskega nadškofa prineslo novih pobud v misijonskem zagonu slovenske Cerkve.

je poudaril, da je greh prva ovira za pravi človekov napredek. V nadaljevanju je pozdravil skupino svojih rojakov iz Poznana in spomnil na 30-letnico krvavih dogodkov v tem mestu, ko so se delavci uprli in bili nato z vso brutalnostjo potlačeni s strani komunističnih oblasti.

■ Papež Janez Pavel II. je sprejel v zasebni avdienci kanclerja ZR Nemčije Helmuta Kohla in se pogovarjal z njim v nemščini brez tolmačev več kot eno uro. Pred tem se je sestal z vatikanskim državnim tajnikom kard. Casarolijem. Po Kohlovih besedah je pogovor tekel tudi o obisku, ki ga bo sv. oče naredil v ZR Nemčiji prihodnje leto od 1. do 4. maja. Zahodnonemški kancler je papežu poleg tega izročil 30.000 mark za ustanovo »Janez Pavel II.«, ki skrbi za pušavske predele Sahare, Sahel imenovane.

■ Sodišče za mladoletnike v Rimu je obsodilo na 14 let ječe Itaba Hasana Ahmada, ki je lanskega septembra izvršil bombni atentat na prostore britanske letalske agencije Airways, pri čemer je bila ena oseba ubita, 13 pa ranjenih. Ahmad pripada teroristični skupini Abu Nidala in je na procesu ves čas to tudi poudarjal.

16. festival - Števerjan '86

16. festival - Števerjan '86 bo potekal v soboto 5. in nedeljo 6. junija v Formentinjevem parku v Števerjanu v že tradicionalnih okvirih in sicer v obliki dvodnevnega tekmovanja narodno zabavnih ansamblov. Za letošnje prireditve se jih je prijavilo kar 23.

Letos se bodo predstavili ansambli iz Slovenije in zamejstva. Kvalitetno se skupine med seboj razlikujejo, saj se bodo na števerjanskem odru zvrstile že uveljavljene glasbene skupine, ki se s to glasbo bavijo že skoraj poklicno, pa tudi take, ki so komaj na začetku. Prav slednje najraje pridejo v Števerjan, ker je tu prijazno občinstvo in radodarno na aplavzih.

V soboto 5. julija se bodo torej predstavili sledeči ansambli: Notranjski odmev iz Rovt, Brane Klavžar iz Celja, Stanko Mikole iz Vojnika, Zreški kvintet iz Zreča, Obzorje iz Železnikov, Bratje Stopar iz Mengša, Viki Asič iz Celja, Notranjci iz Cerknice, Slavček iz Novega mesta, Objem iz Sentjerneja, Prijatelji iz Gorice, Bratranci iz Maribora, Podkrajski fantje iz Titovega Velenja, Niko Zajc iz Radomelj, Omizje iz Ljubljane, Kogras iz Zgornje Kungote, Zvone Lipovšek iz Vojnika, Štajerskih sedem iz Slovenskih Konjic, Tone Čuček iz Maribora, Jože Korenčan iz Begunj pri Cerknici, Franci Zeme iz Vojnika, Toni Verderber iz Starega trga ob Kolpi in Grosupeljčani iz Grosupelja. Spored bo povezoval že stari gost števerjanskih festivalov Marjan Šneberger iz Ptuja.

Od 23 ansamblov se jih bo, po oceni strokovne komisije za glasbo, približno polovica uvrstila v finale, ki bo v nedeljo ob 17. uri. Strokovno komisijo za glasbo sestavljajo Tomaž Tozon, Ljode Hlede, Franc Pohajar, Nadja Fabris-Špacapan, Brane Golob in Dušan Kobal.

Poleg komisije za glasbo bo tričlanska komisija ocenila tudi besedila skladb, ki jih bodo ansambli izvajali. Slednjo sestavljajo Saša Martelanc, Martin Srebernič

in Tomek Vetrih.

Kot rečeno, je števerjanski festival nagradno tekmovanje; nagrade, za katere se bodo nastopajoči potegovali, pa so naslednje: za najboljšo melodijo (lir 500.000), za najboljšo izvedbo (lir 400.000), za najboljši zamejski ansambel (lir 300.000), za najboljšo besedilo (lir 50.000) in nagrada občinstva (lir 200.000). Ansambel, ki bo izvajal najboljšo melodijo, bo prejel tudi trofej ansambla Lojzeta Hledeta. Seveda bodo skladbe, ki jih bodo izvajale posamezne skupine, izvirne, se pravi, nalašč pripravljene za števerjanski festival, ki je tako postal tudi spodbuda za ustvarjanje novih melodij in besedil.

Letošnje prireditve so podprle razne ustanove in podjetja, pokrovitelja sta Brška gorska skupnost in Kmečka banka, organizatorja pa SKPD »F.B. Sedej« in ansambel Lojzeta Hledeta. Na festivalskem prostoru bosta tudi dve razstavi: najboljših domačih vin (ta vina bodo udeleženci seveda lahko tudi pokušali) in razstava fotografij in video posnetkov iz dosedanjih festivalov. Za dobro počutje pa bo kot vedno deloval dobro založen buffet.

■ Perujski državni predsednik Alan García je priznal v svojem televizijskem govoru, da so vojaki že potem, ko so se jetniki predali, pobili kakih 40 pripadnikov maoističnega gibanja »Sendero luminoso«, zaradi česar je odredil aretacijo vojakov in častnikov, ki so bili v to zapleteni. Predsednikovo ravnanje pa je v vojaških krogih, pa tudi med prebivalstvom, vzbudilo tudi ogorčenje, kajti pripadniki maoistične gverile še kar naprej morijo po podeželju. Tako so prav v času, ko je García nastopil v njih obrambo, podtaknili peklnski stroj na vlak, ki je vozil turiste v znani zgodovinski kraj Machu Pichu pri Cuzcu, prestolnico nekdanjih Inkov. Pri tem je bilo ubitih 7 oseb, 35 pa ranjenih.

Marko Kravos ima besedo

Spoštovano uredništvo!

Pred približno letom dni ste se v svojem časopisu zgražali, ker moja zbirka Napisi in nadpisi ni mogla preko meje in v prodajo po SR Sloveniji zaradi predpisov zvezne administracije v Beogradu.

V predzadnji številki Katoliškega glasa pa me vaš dopisnik s skupščine Zveze jugoslovanskih književnikov, ki je bila v začetku junija v Mariboru, dovolj obširno in brez pomislekov opredeli za Bulatovičevega zaveznika, torej za unitarista, da sva tam nastopala dobesedno kot »duo Bulatović-Kravos«.

Vašim bralcem dolgujem nekaj pojasnil in popravkov, da ne bo zmede in še kakšnih hipotez o tem, če sem se zaradi osebnih zadreg »udinjal« unitarizmu ali pa sploh igrati dvojno igro.

Predvsem: stvar glede razpečevanja moje pesniške zbirke lansko jesen se je ugodno iztekla (hvala tudi vašemu listu za pozornost) in je bila knjižica v nekaj tednih razprodana.

Kar zadeva pravkar minulo skupščino Zveze jugoslovanskih književnikov in moje nastopanje na sledeče: na njej sploh nisem nastopil. O tem se lahko vsak prepriča po strašno tankovestnih poročilih v vsem jugoslovanskem časopisju, ki kaj takega sploh ne bi spregledalo, pa tudi po uradnem zapisniku skupščine. Takih »resnic« je vaš dopisovalec naslil še več, čutim pa potrebo, da vsaj glede svoje navzočnosti, mišljenja in izjav poročilo v vašem listu popravim.

Res sem bil član delegacije slovenskega društva pisateljev, ne samo kot predstavnik zamejskega dela enotnega slovenskega duhovnega prostora, ampak da bi po potrebi z osebnim pričevanjem opozoril, da Slovenci vprašanje narodnosti ogroženo-sti in manjšin vsaj tako živo občutimo kot Srbi na Kosovu ali Makedonci ob delih svojega naroda v Bolgariji in Grčiji (srbska in makedonska delegacija sta namreč kar najbolj vneto zagovarjali kandidato Bulatovića za predsednika). Kot rečeno, nastopil nisem, ker bi moje besede padle v prazno. Šlo je za osebno eks-hibicijo kandidata srbskega društva in za bolj ali manj prikrit poizkus reševati probleme na jugo-slovaški, se pravi unitaristični, birokratski centralistični način. Narodnostni problemi tako sploh niso bili v ospredju pri tem nesrečnem prerivanju okrog predsednika Zveze. Nesrečnem pravim zato, ker vsa ta publiciteta odteguje pisatelje od resničnih ustvarjalnih dilem, od pisanja trajnih in vrednih stvaritev. Tak javni ravns jih res dela »pooblaščenec ljudske vesti«, v katerih vidijo ljudje svoje prave predstavnike« (kot želi vaš dopisnik)

ne pa svobodne, neobremenjene državljane s svojim poklicem, s svojo stanovsko odgovornostjo do lastnega smisla in družbi. Kot »pooblaščenec ljudske vesti« je v Mariboru nastopal le Miodrag Bulatović, ki zato ni hotel sprejeti demokratičnega postopka volitev.

Izjave, ki mi jih vaš dopisnik pripisuje, so iztrgane in prirejane iz okrogle mize na radiu, ki smo jo ob tej priložnosti imeli v živo Tone Partljič, Sveta Lukič, srbski pisatelj, hrvaški pesnik Branko Bošnjak in jaz (in ki jo je lahko slišal le, kdor ni sledil popoldanskemu delu skupščine 3. junija). Oporekam jim verodostojnost, ker moje govorjenje ni moglo biti daleč od tega, kar mislim: da je namreč dobro, če ima vsakdo svojo nacionalno samozavest, pa naj bo Srb, Hrvat, Slovenec ali Italijan, Avstrijec, Madžar. Da naj vsi utrjujejo svojo zgodovinsko zavest in odnos do kulturne dediščine ter do svojih manjšin, če jih imajo: od tod pa do sproščene razdovednosti, kako se kaj pri sosedu godi in do spoznanja, da se usoda ljudi in narodov prepleta ter da ima pri tem vsak svoj prav in svojo pravico do preživetja pač ne bi smelo biti več daleč. Če hočemo drug ob drugem živeti, niso potrebni visoki plotovi med sosedmi, ampak uhojene steze spoznavanja, spoštovanja in sodelovanja. Ko o takem govorim, me ni strah besed kot jugoslovanski ali srednjeevropski ali balkanski ali sredozemski ali južni ali zahodni ali srednji ali karsikebodi, saj jih rabim v kulturnem in civilizacijskem smislu. Le poimenujem to, kar me določa.

Se to: vaš dopisnik verjetno ne ve veliko o Trstu, da so ga namreč določale tako srednjeevropske kot balkanske vezi, kulturne, politične in gospodarske. In da marsikateri Slovenec v Trstu te svoje zgodovinske izkušnje ne jemlje zaradi današnjih jugoslovanskih narodnostnih zadreg negativno. Tudi zato vodi lahko danes zbor srbske pravoslavne cerkve v Trstu neoporečen katolik in slovenski kulturnik Zorko Harej, kot so ga pred njim Vrabec in Venturini in drugi imenitni slovenski glasbeniki. Ko ustvarjamo plodno sožitje s sosedmi, se s tem ničesar ne odpovedujemo, prej potrjujemo. Plotove med ljudmi in narodi je treba podirati in v takem svetu uveljavljati svoje znanje in talente, svojo dedno razliknost. Z zidovi pa oddeliti, kar je v človeku do brotno od tega, kar je v njem nasilniško; kunjunktturne predsodke od preudarne odprtosti in demokratične strpnosti. Pa še resnico od neresnice, sicer se vse skupaj zameša in skazi.

S spoštovanjem

Trst, 23. julija 1986

Marko Kravos

Z GORIŠKEGA

Sovodnje

Letošnji občinski praznik. Na seji 21. oktobra 1980 je sovodnjski občinski svet odobril uvedbo občinskega praznika. Letos se je obhajal že šestič. Težo organizacije praznika je to pot prevzelo ŠD Sovodnje, ki je z vrsto prireditev tako hotelo proslaviti 30-letnico svoje ustanovitve.

V brošuri, ki jo je društvo ob tej priložnosti izdalo (uredil jo je Igor Petejan), beremo med drugim: »Kot datum ustanovitve ŠD Sovodnje lahko velja leto 1955, ko so se domači športniki ob koncu poletja zbrali na vrtu domače gostilne "Pri Mirkotu" in sestavili prvi odbor. Sestavljali so ga Jožef Pelicon kot predsednik, Mirko Hmeljak tajnik, Janko Cotič, Aldo Vizintin in Danilo Cotič odborniki.«

Letošnje praznovanje se je začelo v soboto 21. junija ob 21. uri z odprtjem razstave domačih vin in razstave o tridesetletnem delovanju ŠD Sovodnje v Kult. domu. To razstavo je odprl predsednik društva Davorin Pelicon. Svoje pozdrave so prinesli predsednik ZSSDI Odo Kalan in podžupan sovodnjske občine Vlado Klemše.

V nedeljo 22. junija popoldne pa je bila na nogometnem igrišču podeljevanje spominskih plaket svojem umrlih igralcev, nekdanjim in sedanjim nogometašem ter prvemu trenerju.

Slavnostna seja občinskega sveta. Ta je bila osrednja točka letošnjega občinskega praznika ter se je vršila 24. junija v občinski telovadnici. Prav 24. junij 1951 pomeni namreč začetek samostojnega upravljanja občine. Torej poteka letos 35 let.

V govoru je župan Primožič poudaril, da bi brez te samostojnosti težko dosegli sedanji družbeni in gospodarski vzpon sovodnjske občine. Nato je orisal delovanje občinske uprave in se ustavil tudi ob 30-letnici republike. Njena ustava daje jamstva za obstoj in razvoj narodnostnih manjšin, tudi naše; le žal, da ta jamstva vsaj glede Slovencev še niso uresničena.

Nato je župan podelil občinska priznanja ter nagrade domačim vinogradnikom, ki so se udeležili razstave vin. Plaketo za športno dejavnost je ob 30-letnici ŠD Sovodnje prejel Davorin Pelicon, spominsko plaketo ob 60-letnici nogometnega društva Vipava, ki je delovalo v Rupih, sta prejela nekdanja nogometaša Venceslav Buzin in Ernest Pavletič iz Rupe. Za dolgoletno dejavnost na zborovskem področju je dobil občinsko plaketo Janez Pavletič, tudi on iz Rupe. Imenovani pa navdušeno deluje tudi na cerkvenem področju kot organist in pevovodja. Odlikovana sta bila tudi Rudi Cavdek in Franjo Rojec; posebno priznanje je prejel tudi bivši župan občine Skofja Loka Matjaž Cepin.

Kulturni program so izvajala dekleta skupine Komet iz Ajdovščine, ritmičarke iz Nove Gorice ter kotalkarice SKD Vipava. Slavnostne seje so se udeležili številni gostje iz pobratenih in prijateljskih občin, predstavnik jugoslovanskega konzulata v Trstu ter najvišji predstavniki krajevnih in civilnih in vojaških oblasti. - R. D.

★

Na trgovski šoli »I. Cankar« v Gorici so uspešno napravili maturo: Sabina Antoni 48/60, Tullio Bastiani 39, Graziella Colja 38, Aleš Fajt 40, Ottavio Feri 50, Mariza Florenin 40, Mitja Frandolice 52, Luisa Gergolet 50, Sandra Gergolet 40, Gerin Mauro 39, Majda Klanjscek 46, Vasil Korosec 43, Romeo Nicolosi 36, Nadja Sfiligoj 36, Marco Visintin 44, Dario Zanier 38, Marjan Zavaddlav 54 in Tiziana Zavaddlav 38. Ena dijakinja je bila zavrtnjena.

■ Okrožno sodišče v Bruslju je obsodilo bivšega predsednika belgijske vlade 67-letnega Boeynantsa na tri leta zapora zaradi utaje davkov in ponarejanja dokumentov. Boeynants je tako prvi politik s tako visokim položajem, ki je bil zavljo goljufije obsojen v 156-letnem obstoju Belgije. Dokazali so mu 137 utaj davkov pri prekupčevanju z delnicami družb, pri čemer je prigljal 200 milijonov belgijskih frankov (1 frank je 32 lir). Kazen pa je le pogojna, »zaradi obtoženčeve starosti in njegovih zaslug za državo«, kot je dejal sodnik. Obsojenec je bil tri desetletja med najvidnejšimi funkcionarji flamskega krila krščanskodemokratske stranke in dvakrat predsednik vlade.

■ Sedem pripadnikov »Gibanja oporečnihosti vesti«, 3 Italijani, 3 Belgijci in 2 Španci, ki vsi izpovedujejo načela radikalne stranke, je v Varšavi delilo letake, na katerih so zahtevali svobodo do 250 oporečnihosti vesti, ki so zaprti na Poljskem zaradi svojih oporečnihosti stališč. Po nekaj minutah je nastopila policija in vse udeležence zaprla. Med njimi je tudi poslanec italijanskih radikalov Franco Corleone.

PRAZNOVANJE SV. CIRILA IN METODA NA VEJNI

V soboto 5. julija, praznik sv. bratov:

11.00 sv. maša ob oltarju sv. Cirila in Metoda v spodnji cerkvi na Vejni.

V nedeljo 13. julija, ekumenska nedelja in molitveni dan za poklice:

17.30 ponovitev nove maše g. Primoža Krečiča iz Vrhpolja; somašujeta zlatomašnika g. Franc Koritnik iz Sežane in g. Stefan Sissot iz Trsta; sodeluje mežupnijski pevski zbor dekanije Postojna pod vodstvom Lea Kernela. Zaželeno slovenske narodne noše. Vabljeni vsi naši rojaki s Tržaškega in Goriškega pa tudi z onstran meje.

Apostolstvo sv. Cirila in Metoda v Trstu

S TRŽAŠKEGA

Nabrežina

Blagoslovitev novega zvona. Po slovesni maši v nedeljo 29. junija se je pred domačo cerkvijo zbrala množica vernikov, da bi prisostvovala pomembnemu obredu. Najprvo je domača godba zaigrala »Uvod«, nato so domače pevke ob spremljavi godbe zapele »O Srce božje, slišim tvoj glas«, nakar so sledili govori o pomenu zvonjenja v našem življenju.

Kar nas je starejših, se še dobro spominjamo, kako je vse življenje v vasi spremljalo zvonjenje: ob krstu nas je opozoril mali zvon; kadar je bolnik zaželel sveto popotnico, se je oglašil srednji in vsi smo šli naproti, poklekili, prejeli blagoslov in spremili Najsvetejšo do bolnikove hiše; kadar pa se je turobno in žalostno oglašil veliki zvon, smo vedeli, da imamo v vasi mrliča.

Seveda pa nas zvonovi razveseljujejo posebno ob slovesnih praznikih in ni je lepše melodije kot pritrkovanje v vraku.

Ob zaključku obreda so nam naše pevke pod vodstvom ge. Alme zapele »Ko dan se zaznava... se sliši zvonjenje čez hribe, čez plan.« - Ivanka

Čestitke

Ob 40-letnem mašniškem jubileju čestitajo g. Stanku Zorku, dolgoletnemu kaplanu v Rojanu in dušebrižniku za tam-

KMEČKA IN OBRTNA HRANILNICA IN POSOJILNICA V NABREŽINI

OBVEŠČA

cenjene člane in kliente, da je s 1. julijem 1986 uvedla službo izplačevanja pokojnin INPS z njihovim neposrednim knjiženjem na tekoče račune ali hranilne knjižice, zato vabi upokojeince, ki bi želeli koristiti to uslugo, da se v zadostitev potrebnih formalnosti čimprej zglasijo v njenih uradih z osebno pokojninsko knjižico.

ZANESLJIVOST PRIJATEJSKE BANKE

Nashe hranilnice so nastale pred sto leti na pobudo takih ljudi, kot si ti. Mogoče zaradi tega še danes posvečajo družinam posebno pozornost. Z ugodnimi posojili omogočajo nakup ali obnovo hiše in nudijo osebna posojila po zelo zmerni obrestni meri. Pri nas boš vedno naletel na izredno pripravljenost in občutljivost. V kmečki in obrtni hranilnici in posojilnici si med prijatelji.

KMEČKE IN OBRTNE HRANILNICE IN POSOJILNICE

v Furlaniji-Julijski krajini

Tvoja domača banka

Posvetitev cerkve na Mirenskem Gradu

Kakor se zdi čudno, dejstvo je, da cerkev Zalostne Matere božje na Mirenskem Gradu ni bila še posvečena. Ko letos obhajajo na Gradu stoletnico prvotne cerkve, so menili, da je prav, če današnja cerkev tudi slovesno posvetijo, ker je bila do sedaj samo blagoslovljena.

Božja pot k Zalostni Materi božji na Mirenskem Gradu je zelo stara. Njeni začetki segajo daleč v zgodovino, ko še ni bilo pisanih dokumentov. Ti se začenjajo v 18. stol., ko je bil v Mirnu za župnika Ivan Marušič. Ta je dal zgraditi manjšo cerkev na vrhu hriba (1756). Eden njegovih naslednikov župnik Janez Eleršič je poskrbel, da so zgradili večjo cerkev in jo posvetili prav pred sto leti 5. sept. 1886. Med prvo svetovno vojno je bila ta cerkev z misijonsko hišo porušena. Po vojni so z vojno odškodnino tako misijonsko hišo kot cerkev obnovili in dodali še prostore za samostan; cerkve pa niso nikoli posvetili.

Med drugo svetovno vojno je bil samostan zapuščen in cerkev tudi, ker so se izselili dotedanji upravitelji italijanski lazaristi. Septembra 1945 so cerkev za silo očistili in popravili ter znova obhajali prvo »kvaternico«. Na Grad so se vrnili slovenski lazaristi. Ti so se tako za cerkev kot za ostale zgradbe zelo zavzeli, vse prenovili, izboljšali. V samostan so se naselile slovenske usmiljenke, v misijonsko hišo pa gg. lazaristi.

Pod slovenskimi lazaristi je Grad znova

oživel. Tone Kralj je poslikal cerkev in kasneje tudi podobe križevega pota.

Letos za stoletnico prve cerkve so upravitelji Gradu obnovili kapelice križevega pota in kapelico sv. Cirila in Metoda, ki je edina ostala še iz časov pred prvo svetovno vojno. Prav tako so nanovo v freski tehniki obnovili Kraljeve slike v cerkvi in tudi prebelili celo cerkev. Vsa ta dela je opravil akademski slikar Lojze Cemažar. Ta je prenovil tudi kapelico sv. stopnic ali »štegenc«, kjer se zaključuje križev pot.

Vse to hočejo na Gradu proslaviti. V ta namen so pripravili naslednji spored slovesnosti:

Sobota 5. julija ob 19. uri:

blagoslovitev kapelice sv. Cirila in Metoda ob poti na Grad (mirenski župnik Mirko Zakelj), procesija v cerkev, peta maša, nato odprtje razstave in predstavitev brošure »Mirenski Grad pri Gorici«

Sobota 12. julija ob 19. uri:

slovesna maša s sodelovanjem zbora iz Vrtojbe (misijonar-domačin Jurij Devetak), nato predavanje dr. Alojzija Vetrha »Mirenski Grad včeraj in danes«.

Nedelja 13. julija ob 16. uri:

svečana posvetitev letos prenovljenega svetišča Zalostne Matere božje ob stoletnici blagoslovitve cerkve iz prejšnjega stoletja: škof dr. Janez Jenko (mirenski zbor in ljudsko petje).

Naravno bo tako stališče gradeških predstavnikov zaostrojilo že napeto politično vzdušje na Goriškem in onemogočilo vrsto pobud v korist prebivalstva. Na pogajanjih je SSK zastopal Marjan Terpin.

V Vidmu pa je v ponedeljek 23. junija zasedala koalicijska stranka, ki je izraz deželne večine (DC, PSI, PRI, PSDI, PLI in SSK). Prisoten je bil tudi deželni predsednik Biasutti in podpredsednik Renzulli. Slovensko stranko so zastopali deželni tajnik Ivo Jevnikar, deželni predsednik Marjan Terpin in deželni poslanec dr. Drago Stoka. Po proučitvi trenutnega političnega položaja v deželi je predsednik Biasutti predstavil prvi del novega deželnega zakona o preureditvi deželne uprave in najvil pripravo zakona, ki bo prepustil vrsto deželnih pristojnosti krajevnim upravam, tj. pokrajinam in občinam.

Dvajsetletnica visokošolskega doma »Korotan«

Dvajset let je minilo, odkar je pater Ivan Tomažič z vztrajnim prizadevanjem in pomočjo raznih podpornikov uresničil svoje sanje o primernem domu za slovenske študente na Dunaju.

24. maja letos so se dunajski Slovenci in povabljeni gostje na posebni prireditvi spomnili omenjenega dogodka. Slovenska pesnica Milena Merlak je v priložnostnem govoru še enkrat predstavila zgodovino »Korotana«, ki je eden od osnovnih stebrov dunajskega slovenstva, študentski dom in kulturni center s knjižnico in čitalnico obnem, kraj verskega življenja in košček slovenske domačnosti sredi dunajske tujejezičnosti. Tu je tudi sedež slovenskega kult. društva »Ivan Cankar«.

Na omenjeni slavnosti prireditvi je vodja doma rektor Ivan Tomažič iz poštvalno ustanovljenega »Sklada za raziskovanje stare slovenske zgodovine« podelil prvi dve zlatih nagradi (po 20.000 avstr. šilingov). Prejela sta ju v Gorici živeči dr. Jožko Šavli in znani osrednjeslovenski književnik Matej Bor.

Izlet na Štajersko

V nedeljo 8. junija je cerkveni zbor od Novega sv. Antona v Trstu že četrty napravlil svoj vsakoletni izlet na Štajersko. Tokrat v Olimje blizu Podčetrška, ki je v zadnjih desetletjih zaslovel po svojih Atomskih toplicah. Saj nam je prav Štajerska premalo znana. Poznamo Primorsko in Kranjsko, Štajerske pa skoro nič. Naš cilj je bil Olimje, župnija, ki sedaj nima župnika. Oskrbovana je iz Podčetrška in ima 550 prebivalcev.

Ob 6. uri zjutraj smo odšli z avtobusom iz Trsta. Petdeset nas je bilo, sami pevci in pevke, nekateri domači ter prijatelji in znanci. Precej hitro smo vozili preko Ljubljane in Celja. Ob desetih in pol smo že bili na cilju. Ravno kar se je zaključila župnijska maša. Imeli so prvo sv. obhajilo. Takoj smo se pripravili za mašo ob 11. uri.

CERKEV V OLIMJU

Cerkev je na nas naredila mogočen vtis. Saj to ni navadna podeželska župnijska cerkev. To je veličastna stavba, ki po svojih zanimivostih presega stolne cerkve. Pevci so se zbrali na koru, kjer so krasne orgle iz leta 1765. Ni tako lahko igrati na te orgle, a naši igravci so se znašli na njih. Večji del izletnikov je prejel med mašo sv. obhajilo.

Po maši je zakristan, ki je prej bil kmetovalec, razložil zanimivosti cerkve, kapel, gradu in lekarne v njem. Cerkev je zgrajena v pozno renesančnem slogu. Ladjica ni prebarvana, pač pa je prezbiterij ena sama slika. V bogastvu barv in oblik stoji eden največjih pozlačenih baročnih oltarjev v Sloveniji, množica stebrov, urejena in skladna, slopov, gred in drugih arhitekturnih prvin, kipov in slik v treh nadstropjih. V sredini oltarja je kip Marije Vnebovzete. Cerkev je bila dokončana okoli leta 1680. Nekaj lepega je kapela sv. Frančiška Ksaverija. Zgradilo jo je »pobožno ljudstvo« leta 1765. Oltar v tej kapeli je tako lep in bogat, da ga je težko kje v Sloveniji dobiti podobnega. Presega vse oltarje po velikosti in lepoti.

Stranskih kapel je več, v eni je olnjata slika poljske čenstohovske Marije in nosi letnico 1716.

V cerkvi so baročne klopi, kakor tudi v Frančiškovi kapeli. Leta 1826 je v Olimju imel novo mašo Anton Martin Slomšek. Župnik Jakob Prašnikar je tedaj, ko je bil kaplan v Poniški, pridobil starše, da so Antona Martina dali študirat.

PRETEKLOST OLIMJA

Olimje ima zelo staro zgodovino. Prvičkrat se omenja leta 1208. Tedaj so bili lastniki zemlje razni grofi in baroni, ki po so jo drugim dajali v najem. Prej je imela te kraje grofica Ema, ki je leta 1042 stopila na Krki v samostan, ki ga je sama ustanovila. Leta 1071 so samostan ukinili in ustanovili krško škofijo, ki je prevzela oblast nad Olimjem in jo izvrševala več stoletij. V Olimje so leta 1663 prišli redovniki pavlinci s Hrvaškega in se naselili v gradu, ki je bil tam zgrajen leta 1550. Pavlinci so takoj začeli misliti na cerkev. Že leta 1675 je bila dograjena mogočna cerkev. Sto let kasneje je cesar Jozef II. samostan ukinil. Redovniki so zapustili cerkev, lepo urejeno okolico, grajsko poslopje in poslikano lekarno. Leta 1785 je po razpustu samostana postala župnijska cerkev.

NAJSTAREJŠA LEKARNA

Kmalu po svojem prihodu v Olimje so redovniki ustanovili v enem izmed graj-

skih stolpov lekarno zdravilnih rastlin. Blizu grada sta bila dva velika vrta, na katerih so sadili tudi zdravilne rastline. Po stenah lekarne so razni napisi v latinščini. Med drugimi sta tudi dva: »A Deo est enim omnis medela« (Od Boga je namreč vsako zdravilo) in »Altissimus creavit de terra medicamenta« (Najvišji je iz zemlje ustvaril zdravila). Da je to resnica, dokazujejo tudi Atomske toplice, ki so oddaljene 4 km, pa tudi Rogaška Slatina, ki ni tako daleč od Olimja. Pravijo, da je lekarna v Olimju med najstarejšimi v Evropi.

ATOMSKE TOPLICE

Kake 4 km od Olimja je vas Podčetrtek, ki ima še slavnjejšo zgodovino, posebno še, ker so v novem času tam zaslovene Atomske toplice. Radioaktivno delovanje vode je odkril župnik Friderik Sternad, rojen 7. julija 1890, ki še živi v pokoji v Podčetrtku. Od 1935 do 1941 je bil župnik v Podčetrtku, od 1960 do 1973 pa v Zelimju. Zgradili so tam velik hotel in kopališče. Zdaj na tisoče ljudi hodi tja iskat zdravja zaradi revmatizma in drugih bolezni.

Kosilo smo imeli pod Dobjem, kjer so nam zelo dobro postregli. Po kosilu smo se dvignili peš na grič Dobje pri Planini, kjer nas je sprejel župnik Milan Zdolšek. V cerkvi smo imeli blagoslov.

Na povratku smo se ustavili še v Sentjurju pri Celju, v rojstnem kraju treh skladateljev Ipavcev.

Na poti proti domu preko Celja in Ljubljane je bilo v našem avtobusu veselo, ker smo dosti prepevali. Spoznali smo samo majhen del Štajerske. Odesli smo lepe vtise. Spoznali smo, da je tam še dosti vernosti. Tudi moških veliko hodi v cerkev. Mladina skoro vsa obiskuje krščanski nauk. Ljudje se še trdno držijo izročila krščanske vere. Veliko žrtvujejo za zgraditev in opremo veroučnih prostorov za mladino. Pri maši aktivno ljudje sodelujejo. Tega v mnogih naših cerkvah manjka. Pa bi bilo pametno, če bi tudi pri nas bili ljudje bolj previdni in ne bi tako nasledili brezbožnemu načinu življenja.

Eden od udeležencev

OD TEDNA DO TEDNA

■ V Rimu je preteklo nedeljo zagonetno izginil sovjetski častnik Jurij Verešigin. V italijansko prestolnico je prispel s skupino 250 sovjetskih turistov, ki so se v Neaplju izkrcali z neke sovjetske ladje. V Rimu se je z ostalimi ogledal Panteon, tam pa je za njim izginila vsaka sled. Ali gre za pobeg ali ugrabitev, je težko reči, kajti že dvakrat je imela Italija zadnje čase s tem slabe izkušnje. V septembru 1983 je v Benetkah izginil dopisnik Literaturne Gazete Oleg Bitov; kasneje se je pojavil v Londonu in tam pisal protisovjetske članke, nenadoma pa se spet prikazal v Moskvi in izjavil, da je bil žrtev britanske protivohunske službe. Nekaj podobnega se je zgodilo tudi Vitaliju Jurčenu avgusta 1985 v Rimu; njega pa naj bi ugrabila severnoameriška CIA in odpeljala v ZDA, kjer mu je uspelo zateči se v sovjetsko veleposlaništvo v Washingtonu. ■ Britanska vlada je razpustila parlament Sev. Irske, ki je štel 78 poslancev in imel omejena pooblastila. Njegova skrb naj bi bila deželi dati večjo politično umirjenost, toda nestrupni protestantski krogi s pastorjem Ianom Paisleyem na čelu so vse te poizkuse bojkotirali in neprestano hujskali zoper katoličane. Ko je prišel odlok o razpustitvi parlamenta, so se ugnezdili v poslopju in ga zapustili šele po desetih urah, ko jih je izgnala policija.

■ Na madridskem letališču Barajas je eksplodiral kovček, namenjen za letalo, ki naj bi kmalu nato poletelo v Tel Aviv. Pri tem je bilo ranjenih 13 oseb, od teh tri huje, med njimi uradnik izraelske letalske družbe »El Al«, ki je prvi odkril, da iz kovčka prihaja sumljiv dim. Je to prvi atentat zoper Izraelce na španskih tleh, odkar je Madrid navezal diplomatske stike z judovsko državo.

Prvi severnoameriški Indijanec škof

Apostolski sedež je za pomožnega škofa v mestu Gallupu, New Mexico, imenoval duhovnika Donalda Pelotte. V gallupski škofiji, ki sega tudi v Arizono, živi 200 tisoč Indijancev (večino ima rod Navaho), a le 20 tisoč je katoličanov. Donald Pelotte je 40 let star in je redovnik. Zadnja leta je bil provincial oo. zakramentincev in je živel v Clevelandu. Njegov oče je iz indijanskega rodu Abenaki.

IZ KANALSKE DOLINE

Taborjenje volčičev in veveric

Najmlajši iz skavtske družine na Goriškem so letos taborili v koči sv. Jožefa v Zabnicah. Poleg koč so si postavili še štiri šotore, saj koča ne more sprejeti tako velikega števila obiskovalcev; volčičev in njih voditeljev je bilo 54.

Odpotovali so v nedeljo 22. in se vrnili v nedeljo 29. junija. Prve dni so imeli v popoldanskih urah kako krajšo nevihto, zadnje dni tedna pa prelepo vreme. V petek so vsi poromali na Sv. Višarje, pravim vsi, tudi tisti, ki so komaj končali prvi razred osnovne šole in celo deklica, ki šteje komaj 4 leta. Vsi so prišli prav na vrh manj kot v treh urah. Bili so prvi letošnji romarji na Sv. Višarje. Našli so pa cerkev zaprto in gostilne tudi, ker so začeli s sv. mašo na Višarjah šele v nedeljo 29. junija, ko so prišli na goro tudi prvi gostilničarji. Odslej bodo maše na Sv. Višarjah ob nedeljah, med tednom pa, če bo tam kak duhovnik. Žičnica namreč še vedno ni dokončana in se tudi ne ve, kdaj jo bodo dovršili, cerkev pa popravljajo. Material vozijo z džipom iz Zajzere.

Ce si vprašal tiste, ki so spali pod šotori, kako se počutijo, je bil odgovor: »Odlično!« Odlično je bilo tudi v kuhinji in sploh na celem taborjenju.

Na praznik sv. Petra in Pavla so otroci sodelovali pri župnijski maši ob 10.30 s petjem, branjem beril in s prošnjami. Po maši so jih starši odpeljali domov ali pa se z njimi zadržali kje v hladu, kajti Kanalska dolina je v težki soperici kot paradiz, kjer se ohladiš in spočiješ.

Mislimo, da morajo biti starši otrok hvaležni vsem voditeljem, ki so se cel teden trudili, da so bili otroci veseli in da so se tudi kaj praktičnega naučili, npr. pospravljati šotor ali posteljo, lupiti krompir, pomivati posodo, peti in pripovedovati smešnice ob večernem tabornem ognju. Tudi na disciplino, saj je živig voditeljice Marte vsem narekoval delo in jelo.

Skavti in skavtinja bodo taborili v Logu pod Mangartom od 7. do 21. julija.

Zabnice - Nov župnik

Župnijsko občestvo v Zabnicah se pripravlja na sprejem novega župnika. Kot znano je po smrti g. M. Černeta videmski nadškof Alfredo Battisti dve leti iskal primerno rešitev, koga poslati v Zabnice za župnika. Če bi šlo samo za mesto župnika, bi morda ne bilo tako težko dobiti duhovnika; toda pod upravo žabniške župnije spadajo tudi Sv. Višarje. Pri tem se je rešitev zapletla, ker v videmski škofiji ni bilo najti slovenskega duhovnika, ki bi si želel naprtniti skrb za to božjo pot. Vsled tega se je g. nadškof obrnil na frančiškane vseh treh omejenih dežel: Furlanije-Juljske krajine, Koroške in Slovenije. Samo slovenska frančiškanska provinca je pokazala voljo, da prisloži na pomoč. Provincial p. Miha je za Zabnice določil p. Božidarja Rumplerja.

P. Božidar je doma iz St. Lenarta v Slovenskih goricah, kjer se je rodil 5. novembra 1938. Od 1979 je bil za župnika na Proseku. Ker se je naučil italijanščine, ga je p. provincial imel za primerne, da prevzame mesto žabniškega župnika in varuha Sv. Višarj. Njemu v pomoč bo v jeseni prišel p. Filip Rupnik, sedanji gvardijan samostana na Sv. gori. Govorijo še o nekem tretjem redovniku, ki naj bi prišel v Zabnice posebej za italijanske vernike na Trbižu.

Novega župnika bo ustoličil g. nadškof Battisti v nedeljo 6. julija ob 17. uri.

Zabniška cerkev je v popravilu; obe stranski ladji sta zaprti, le glavna ladja je dostopna za službo božjo. Po smrti g. Černeta je žabnične oskrboval g. Mario Gariup, ki je istočasno skrbel še za Uke, Ovčjo vas in seveda za Sv. Višarje. Gotovo je to bilo za enega človeka več kot preveč. Zato se bo tudi g. Gariup oddahnil, ko se bo rešil skrbi za Zabnice, saj je vsak dan moral maševati kar v treh župnijah, ob nedeljah pa še pridigati.

Kristjani v Izraelu

Po najnovejših statistikah živi v sedanjih mejah države Izrael 4.225.000 ljudi. Od teh je 82 % judovske vere, 13 % muslimanske in le 2,3 % kristjanov. Ti so razdeljeni na različne obrede in so zvečine Arabci. Res je, da je v Izraelu življenje za kristjane težko. Res je tudi, da imajo kristjani tamkaj visoke bogoslovne šole in mnoge redovne družbe svoj sedež. Številni so tudi domovi za sprejemanje romarjev s celega sveta. Na dlani pa je, da je v Sveti deželi število onih, ki verujejo v Kristusa, zelo majhno.

Iz delovanja Slovenske skupnosti

V četrtek 19. junija je bilo v Novi Gorici gost SZDL zastopstvo pokrajinske SSK iz Goriškega. V delegaciji, ki jo je vodil pokrajinski tajnik Marjan Terpin, so bili še predsednik Gradimir Gradnik, pokrajinski odbornik dr. Mirko Špacapan in predstavniki Mladinske sekcije R. Frandolič, S. Cotič in M. Jarc. Delegacija SZDL je vodil predsednik Branko Dolenc.

Razgovori so potekali na sedežu SZDL v Novi Gorici v konstruktivnem vzdušju ob obojestranskem razumevanju, kar je rezultat vseh dosedanjih stikov in sodelovanja. Ugotovili so nadalje, da so taki stiki nujno potrebni zlasti sedaj, ko se ob meji pojavljajo znaki nerazumevanja in narodnostne mrznje.

Skupaj sta si nato delegaciji ogledali bolnišnico v Šempetru in Center računalnikov Delta v Novi Gorici.

Na sedežu Krščanske demokracije v Gorici so v ponedeljek 23. in v torek 24. junija potekali razgovori med šestimi strankami, ki tvorijo večinske uprave na pokrajinski ravni in v važnejših občinah na Goriškem. Kot znano, je afera okoli zdravstva povzročila razpad take koalicije v Gradežu, kar je imelo za posledico, da se je isto verzično ponovilo na pokrajinski upravi, kjer sedaj upravlja goriško pokrajino koalicija DC, PSI in SSK, ter v Trzinu.

Ker je začetku spora botroval namen deželne vlade, da preuredi goriško zdravstvo tako, da zapre bolnišnici v Gradežu in Krminu ter okrepi bolnišnici v Gorici in Trzinu, so predstavniki šestih strank (DC, PSI, PRI, PSDI, PLI in SSK) skušali obnoviti sodelovanje, potem ko je deželna vlada zagotovila, da se bo problem reševal postopoma in da ne bo prišlo do drastičnih ukinitvev obeh bolnišnic.

Vendar dvodnevna pogajanja niso prinesla rešitve, ker so predstavniki republikancev in socialdemokratov, ki so v Gradežu osnovali občinsko koalicijo s komunisti in zelenimi topoglavo vztrajali pri svojem in zahtevali od partnerjev, da tako stanje enostavno priznajo in da se ga ne upošteva na pokrajinski ravni.

Dvojno mašniško posvečenje

Marijini baziliki na Sv. gori in v Ogleju sta v nedeljo na praznik apostolov Petra in Pavla videli slično cerkveno slovesnost, namreč posvečenje novih mašnikov. Na Sv. gori je med mašo ob 10. uri škof Janez Jenko posvetil tri nove mašnike, ki smo o njih že pisali; med mašo je pomožni škof Metod Pirih polni cerkvi vernikov razlagal obred posvečenja, da so mogli vsi še bolj doživeto slediti tem obredom in nato skupnemu somaševanju škofa posvečevalca in novih mašnikov. Pela sta zbora iz Idrije in iz Vrhpolja.

Nove maše bodo v nedeljo 6. julija in sicer v Idriji, v Vrhpolju in v Zaloščah, odkoder so doma novi mašniki.

Isti dan popoldne ob 17. uri je v oglejski baziliki g. nadškof Bommarco posvetil tri nove mašnike za goriško nadškofijo. Ti so don Sinuhe Marotta, don Santi Grasso in don Franco Gismano. Vsi trije so iz Gorice.

Don Franco Gismano je iz župnije sv. Roka in bo imel novo mašo v nedeljo 6. julija ob 16. uri. Don Sinuhe Marotta je iz župnije sv. Justa; novo mašo bo pel v nedeljo 6. julija ob 19. uri v cerkvi sv. Justa; don Santi Grasso pa bo imel novo mašo v soboto 5. julija ob 19. uri v cerkvi Srca Jezusovega.

Vsem novomašnikom iskrene čestitke in voščila za plodno delo v božjem vinogradu.

Nekatere župnije bodo združene

Po določilih novega konkordata med italijansko republiko in Apostolskim sedežem bo od leta 1990 dalje cerkev sama morala skrbeti za svoje gospodarske vzdrževanje. To se pravi, da bo predvsem vsaka župnija morala skrbeti za vzdrževanje svojih dušnih pastirjev. Ker je v Italiji veliko majhnih župnij, je škofovska konferenca predlagala, naj škofje pregledajo število župnij ter ukinejo oz. združijo majhne župnije v večje.

Tudi goriška škofija je morala to storiti. Katere župnije naj se združijo z večjimi, o tem je razpravljala duhovniški svet na zadnji seji. Določili so, da se ukinejo nekatere manjše župnije v Furlaniji. V Gorici pa bo ukinjena župnija pri kapucinih in sicer zato, ker patri kapucini želijo živeti svojo franciškansko duhovnost; pri tem se jim zdi, da jih ovira skrb za župnijo. Sredi prihodnjega leta bo zato kapucinska cerkev prenehala biti župnijska cerkev; ozemlje kapucinske župnije se znova razdeli med sosednje župnije.

Pastoralni svet pri Sv. Ivanu je zaprošil, naj bi pastoralno središče za slovenske vernike postalo osebna župnija. Toda nastale so težave, kako to izpeljati. Cerkev zakonik sicer pozna osebne župnije, saj pravi: »Kjer je to koristno, naj se ustanovijo osebne župnije glede na obred, jezik, narodnost vernikov kakšnega ozemlja...« Toda v Gorici se je rešitev vprašanja osebne župnije za slovenske vernike zataknila ob problemu, kdo bi spadal v tako osebno župnijo. Ker duhovniški pastoralni svet ni našel soglasnega odgovora, je g. nadškof sklenil, da bo vprašal v Rim, kakšni so pogoji za osebno župnijo. Zato se je vprašanje odneslo.

Slovenski del škofije zadeva še združitev župnij v Štmaru z župnijo v Pevmi. Štmaver šteje manj kot 200 duš, zato je prevladalo mnenje, naj se združi s Pevmo v eno župnijo z naslovom: Župnija sv. Silvestra in sv. Mavra.

Poroka

V soboto 28. junija sta v pevski cerkvi ob prisotnosti številnih sorodnikov in prijateljev sklenila zakonsko zvezo Manuela Primožič in Peter Klanjšček.

Oba sta v slovenskem krogu zelo priljubljena, ne le zaradi svojega prijaznega in nasmejanega značaja ter delavnosti, ampak tudi zavoljo dolgoletnega sodelovanja v različnih glasbenih in športnih skupinah, pri skavtskih in drugih mladinskih organizacijah.

Po srednješolskem šolanju, ki ga je Peter opravil na tržaški zobotehnični srednji šoli, Manuela pa na gorškem liceju, sta s trudom prišla do kruha. Peter si je postavil zobotehnični laboratorij in si počasi osvojil zaupanje v svojem delovnem krogu. Tudi Manuela se je po šolanju morala prilagoditi različnim službam, dokler ni prišla do ustrezne zaposlitve.

Na tej poti sta se pred kratkim odločila za odgovorni korak in skupno življenje. Vsi prijatelji in sorodniki, ki so z njima doživeli ta lep življenjski trenutek, jima kličejo na mnoga srečna, zdrava in uspešna skupna leta.

Štandreški igralci na »ohceti« v Ljubljani in v gradu v Štanjelu

Od 23. do 28. junija je bila v Ljubljani velika prireditev, poroka po starih običajih za 21 parov iz raznih krajev sveta. Ob tej priložnosti so se ves teden vrstile prireditve in to na raznih trgih, predvsem v tistem delu Ljubljane, kjer je arhitekt J. Plečnik zapustil svoj ustvarjalni pečat.

Na Dvornem trgu ob Filharmoniji in reki Ljubljanici so nastopili tudi člani dramskega odseka PD »Štandrež«, ki so v torek 25. junija zvečer uprizorili veseloigro »Barillonova poroka« in se s to predstavo lepo vključili v celoten program »kmečke ohceti«. Sicer ne ravno kmečka, je Barillonova poroka pritegnila pozornost številnih ljubljancov in tudi turistov, ki so v tistih dneh obiskali ljubljansko središče.

V soboto 28. junija so štandreški igralci sodelovali še pri eni uspešni kulturni prireditvi v Štanjelu, kjer domače kulturno umetniško društvo Klasje že drugo leto prireja »Grajske večere«, ki se v juniju vršijo v idiličnem okolju štanjelskega gradu. Prireditelji želijo, da bi ti večeri postali tradicionalno kulturno srečanje amaterskih dejavnosti celotne Primorske, oziroma kulturni praznik Primorcev z obeh strani meje.

V tem so popolnoma uspeli, saj so na prireditvah sodelovale skupine iz naše dežele in iz Slovenije. Sodelovanje so raztegnili tudi na Koroško in povabili gledališko skupino iz Brnce. Na teh večerih je sodeloval mešani zbor Obala iz Kopra, folklorna skupina Stu ledi iz Trsta in še drugi.

V soboto 28. junija je nastopila štandreška dramska skupina z »Barillonovo poroko« v režiji Emila Aberška. Prireditveni prostor, grajsko dvorišče, je idealen tudi za najbolj zahtevne kulturne prireditve kot so gledališki ali pevski nastopi, saj je akustika tega odprtega prostora boljša kot v marsikateri dvorani. Tudi občinstvo, ki je napolnilo veliko grajsko dvorišče (prireditelji računajo, da jih je bilo nad 500) je dalo svoj prispevek, da je prireditev izredno uspela.

Deset let lovskega društva

V nedeljo 22. junija popoldne je Društvo slovenskih lovcev Furlanije-Juljske krajine »Doberdob« proslavilo v sovedenjski občinski telovadnici deset let svoje ustanovitve. Člani društva so ob vhodu v telovadnico delili požirek žgane pijače in značko, na kateri je upodobljen lovski grb ter brošuro ob tem desetletnem jubileju. Društvo šteje nad 200 vpisanih.

Praznovanja so se udeležili v glavnem lovci, gostje pa so prišli predvsem iz Slovenije, ki so s svojimi zbori tudi izvedli kulturni program. Nastopili so Zasavski hornisti, lovška pevška zbor iz Dekanov in Murske Sobote ter zbor KKD Doberdob.

V pozdravnem govoru je predsednik lovskega društva »Doberdob« Jože Pahor orisal desetletno delovanje društva. Med drugim je dejal: »Izbira imena Doberdob ni bila naključna. Še danes radi rečemo: Doberdob, slovenskih fantov grob.« Doberdob je s svojo lego na kraški planoti stična točka naše stvarnosti. Pahor je tudi poudaril potrebo po tesnejših vezeh z lovskimi družinami in organizacijami lovcev iz Gorice, Trsta in iz matične domovine. Opozoril je na ekološki problem, na zastrupljanje in onesnaževanje narave, kar vse vpliva tudi na divjad. Gotovo pa so lovci tisti, ki s svojo budnostjo in prisotnostjo lahko veliko pripomorejo k preprečevanju uničevalnih posegov v okolje.

Številni predstavniki italijanskih lovskih zvez so prinesli svoje čestitke in pozdrave, iz Slovenije predsednik Lovske zveze Boris Škrk, nadalje župan Primožič ter še drugi. Vsi so poudarili varstvo okolja ter pomen izmenjave izkušenj med slovenskimi lovci iz Italije, Slovenije ter italijanskimi lovskimi zvezami. - R. D.

★

OBVESTILA

Goriška Mohorjeva družba obvešča, da sta izšla v ponatisu 1. in 2. zvezek Primorskega slovenskega biografskega leksikona.

V Trstu bo maša za edlnost v ul. Risorta 3 v ponedeljek 7. julija ob 17.30. Sledi prikaz diapozitivov. Vabi ACM Trst.

Grafik Edi Žerjal razstavlja od 5. do 20. julija v umetniški galeriji Kocian, viale Italia 20 v Gradežu. Razstava je prosto dostopna omenjene dni od 8. do 23. ure.

SKPD »F. B. Sedej« in ansambel Lojzeta Hledeta pod pokroviteljstvom Briške gorske skupnosti in Kmečke banke - Gorica

prirejata

16. FESTIVAL - ŠTEVERJAN '86 domače glasbe

v Formentinijevem parku v Števerjanu v soboto 5. julija ob 20.30 in v nedeljo 6. julija ob 17. uri. Nastopilo bo 23 ansamblov. Povezoval bo Marjan Šneberger. - Vabljeni!

Šolski uspehi

Šolski uspehi

Na nižji srednji šoli »Ivan Trnko« v Gorici so izdelali sledeči dijaki:

III.A: Corsi Kristina, Florenin Tiziana, Jarc Daniela, Juretic Daniela, Maraz Nataša, Marusic Debora, Pintar Ingrid, Tomasin Ilaria, Tomsic Emanuela, Vogrič Mojca, Zuzic Roberta, Ambrosi David, Bandedi Mitja, Devetak Nikolaj, Gorkic Walter, Korsic Fabjan, Miklus Paolo, Onesti Sargo, Pisk Mark.

III.B: Bauzon Emy, Koren Emanuela, Micottis Nicoletta, Radetič Maja, Tomazic Anita, Zotti Laura, Valentincic Lucia, Baudracco Marco, Cibini Claudio, Černic Peter, Hlede Geremia, Mauro Luca, Pelicon Edi, Radetič Alessandro, Sfiligoj Denis, Sturma Mirco, Tommasi Mauro, Tomsic Igor, Tomsic Ladi.

III.C: Fergolia Lucia, Frandolic Ingrid, Gergolet Nicoletta, Lakovic Valentina, Miranda Elena, Paulin Marjana, Rosano Valentina, Tabaj Barbara, Bensa Robert, Blasutto Igor, Blasutto Ivan, Borghese Ivan, Grendene Fabio, Lavrenčič Claudio, Paulin Alessandro, Petelin Andrea, Vicchi Andrea, Volcic Marko, Zavadlav Boris, Zavadlav Erik. Ena dijakinja opravičeno odsotna.

III.D: Bratina Majda, Bressan Graziella, Butkovic Tamara, Caudek Nataša, Conzutti Roberta, Markovic Barbara, Martinuči Sabina, Pelicon Tanja, Radinja Mirjam, Tommasi Katja, Caudek Marco, Feri Mitja, Kocjancic Igor, Pacorini Francesco, Primosig Boris, Guinzi Alessandro, Semoli Dimitri, Sfiligoj Gabriele, Tomsic Auro. En dijak ni izdelal.

III.E: Bastiani Sonja, Lutman Sabina, Lutman Vesna, Marussi Cristina, Radetič Alenka, Saher Francesca, Cotic Ivo, Devetta Roberto, Gergolet Luciano, Klemše Tomaž, Primožič Romino, Tonzar Vania. Štirje dijaki niso izdelali.

III.F: Coren Livia, Ferlat Zdenka, Florenin Romina, Juren Meri, Krascek Morena, Pipan Lara, Tomsic Elisabetta, Zaccaron Barbara, Durčič Danilo, Gorkic Marco, Humar Iztok, Juretic Valentin, Makuc Robert, Narduzzi Fabiano, Pregelj Igor.

DAROVI

Za Katoliški glas: Mira Srebrnič 22.000; Marija Bandi, Prebeneg ob krstu vnuka Gabrijela 10.000 lir.

Od izkupilca na Družinskem dnevu je organizacijski odbor dal za telovadnico 1.000.000, za Katoliški dom 200.000, za nakup novega klavirja za glasbeno šolo 200.000 lir.

M. Z., Gorica: za Zavod sv. Družine in za Katoliški glas po 25.000, za Katoliški dom 50.000 lir.

Almira Peric ob drugi obletnici smrti moža Dominika Vidmarja: za slov. duhovnijo v Gorici, za Marijine sestre, za Alojzijevečje, za Zavod sv. Družine, za Sv. goro in za Našo pot po 20.000 lir.

Za cerkev v Trebčah v spomin duhovnika Franca Štuheca: Mirko Carli z družino 25.000; Elizabeta Križmančič 10.000; v spomin na Marijo, Milko in Jožeta sin Mirko Carli z družino 25.000 lir.

Birmanci s Proseka so poklonili ob premaju sv. birne tržaškemu škofu Bellomiju 120.000 lir, ki so jih namenili za lačne otroke po svetu.

Za Marijin dom v Rojanu: Marija Oberli 50.000; Ema Štrekelj 10.000 lir.

Za cerkev v Ricmanjli: družina Vouk, Log ob prvi obletnici smrti očeta Jožefa 20.000; družina Bet-Semenič, Ricmanje ob obletnici smrti očeta Petra Semeniča 50.000 lir.

Za kapelo pri Domju: Marija Bandi, Prebeneg ob krstu vnuka Gabrijela 10.000; Milka Grgič, Lonjer ob prvi obletnici smrti sestre Marije Kralj 10.000; družina Kralj, Padriče v spomin pok. mame Marije 10.000 lir.

Za Sv. goro: N. N. 100.000 lir.

Za cerkev v Radenci: N.N.E., Trst 25.000 din.

Za bogoslovce v misijonih: M. T. namesto potovanja v Lurd 300.000 lir.

Za m. Terezijo iz Kalkute: Mitja 100.000; Marija Piculin 10.000 lir.

Za misijone: M. Malnj 100.000 lir.

Vsem podpornikom našega lista Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

Sporod od 6. do 12. julija 1986

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 10.30 Mladinski oder: »Enolončnica«. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Pesmi za poletni čas. 14.10 Nediški zvon. 14.40 M. Držić: »Lazar s p'd klanca«. Veseloigra. 15.40 Sport in glasba ter prenosi z naših prireditev. 17.00 Neposreden prenos 16. zamejskega festivala v Števerjanu.

Ponedeljek: 8.10 Londonski memorandum. 9.00 Slovenska žena v življenju in boju. 10.10 Koncert v občinskem gledališču v Trzinu. 12.00 Onkraj naših ožjih meja. 13.20 Mešani zbor »C. Silič« iz Vrtojbe. 16.00 Beleška. 17.00 Kulturna kronika. 18.00 Pesmi za poletni čas. 18.20 Poletni mozaik.

Torek: 8.10 Morje, zibelka človeštva. 9.00 Naključja med literaturo in fantastiko. 10.10 Koncert v stolnici sv. Justa v Trstu: orglar H. Bergant in trobentač A. Grčar. 12.00 A. Tornquist: »Rekviem«. Radijska igra. 14.00 Deželna kronika. 14.10 Otroški kotichek. 16.00 Beleška. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Klasični album. 18.00 Slovenka. 18.30 Poletni mozaik.

Sreda: 8.10 Gledališki glasovi. 9.00 Slovenska žena v življenju in boju. 10.10 Simf. orkester RTV Ljubljana. 12.00 S potovanja po Afriki. 13.20 APZ Tone Tomšič iz Ljubljane. 14.00 Deželna kronika. 14.10 Glasbeni portret Urbana Kodra. 16.00 Beleška. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Klasični album. 18.00 Razmišljanja ob slovenskih ljudskih pravljicah. 18.30 Poletni mozaik.

Četrtek: 8.10 Povejmo v živo! 10.10 Koncert v repentaborski cerkvi. 12.00 Poletne razglednice. 14.00 Deželna kronika. 14.10 Otroški kotichek. 16.00 Beleška. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Klasični album. 18.00 Londonski memorandum. 18.30 Poletni mozaik.

Petek: 8.10 Stoji učilna zidana. 10.10 Koncert v luteranski cerkvi v Trstu. 13.20 Madžarski mešani zbor »Béla Vikár« iz Kaposvara. 15.00 Iz filmskega sveta. 16.00 Beleška. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Klasični album. 18.00 Kulturni dogodki. 18.30 Poletni mozaik.

Sobota: 8.10 Kulturni dogodki. 9.00 Naključja med literaturo in fantastiko. 10.10 Simf. orkester RTV Ljubljana. 12.00 Na po-

čitnice. 14.00 Deželna kronika. 14.10 Poti do branja. 16.00 Beleška. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Klasični album. 18.00 M. Sosič: »Boginja iz sesljskega zaliva«. 18.40 Poletni mozaik.

IZŠLA JE

»MLADIKA«

ŠT. 5/6

ZANESLJIVOST PRIJATELJSKE BANKE

V kmečkih in obrtnih hranilnicah in posojilnicah lahko zaprosiš za:

- finančne prispevke in posojila, tudi pod ugodnejšimi pogoji, za nakup, gradnjo, razširitev ali prenovo hiše;
- osebno posojilo: za študij, zdravljenje, opremo, poročne stroške, nakup avtomobila in za vse druge družinske potrebe;
- izplačilo plač in pokojnin;
- strokovne nasvete za vlaganje v obveznice (Bot CCT obligacijski in delniški) in skupne sklade;
- storitev Bancomat za dvig gotovine tudi ponoči in ob nedeljah;
- varovanje vrednosti in dragocenosti v varnostnih predalih;
- plačilo raznih storitev tudi preko tekočega računa (SIP, ENEL, plin), davkov, najemnine itd.

Pri nas boš vedno naletel na prisrčnost, razpoložljivost, hitre usluge in prvovrstno poslovno učinkovitost.

KMEČKE IN OBRTNE
HRANILNICE IN
POSOJILNICE

v Furlaniji-Juljski krajini

Tvoja domača banka

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski oglasi in osmrtnice 400 lir, k temu dodati 18 % davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

ANDREJ MAVER

1899 - 1986

Dobri Bog ga je poklical k sebi v četrtek, 26. junija; pokopali smo ga v ponedeljek, 30. junija na openskem pokopališču.

Zahvaljujemo se dr. Ivanu Hrovatinu za zdravniško pomoč, g. župniku Viljemu Žerjalu za pogrebne obrede, tramvajskim uslužbencem za prenos krste in vsem, ki so kakorkoli počastili njegov spomin.

Maša zadušnica bo v ponedeljek 7. julija ob 18.30 v openski župnijski cerkvi.

Zena Viktorija, hči Andrejina in sin Mario z družinama in drugi sorodniki

Vaš Hotel

34170 GORIZIA - GORICA (ITALY) - CORSO ITALIA, 63
TELEF. (0481) 82166 / 7 / 8 - TELEX 461154 PAL GO I